

Svatý Florian – svátek 4. května.

Mučedník.

Narozen ve 3.století v dnešním Zieselmaueru u Vídně. Zemřel 4.května 304 (?) v Lorchu (Rakousko).

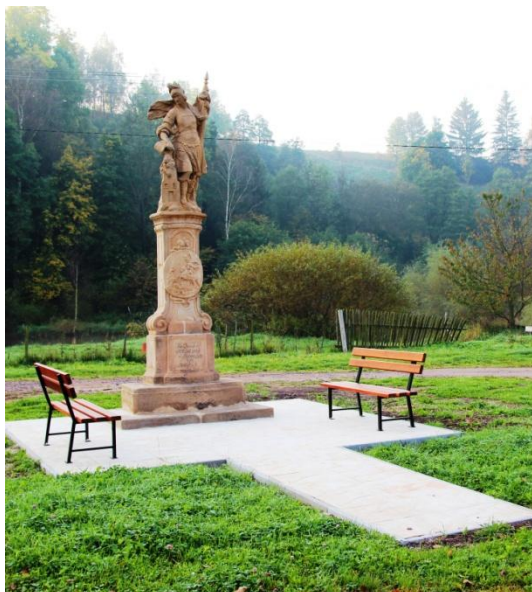
Patron: Horního Rakouska, měst Bologně a Krakova; mimo jiné **proti nebezpečí ohně a vody**, proti bouři, patron hasičů (Floriánovi učedníci), kominíků, sládků, bednářů ...

Byl pokřtěn a vychován křesťansky. Po několika letech činnosti důstojníka v římském vojsku se stal vedoucím kanceláře místodržícího v římském Lauriacu (dnes Lorch u Ennsu v Horním Rakousku), správní středisko provincie Noriacum. Když vypuklo za císaře Diokleciána na počátku 4. století kruté pronásledování křesťanů, bylo i v Noriacu zatčeno a uvrženo do žaláře 40 křesťanů. Florian chtěl zatčeným pomoci. Při pokusu dostat se tajně do žaláře byl zatčen a předveden před místodržícího Akvilina, svého přímého představeného. Když odmítl zříci se své víry, byl krutě mučen. Nakonec mu byl na krk připoután mlýnský kámen a svržen do řeky Enns. Legenda praví, že jeho mrtvé tělo bylo vyplaveno na skálu, kde jej hlídal orel, aby ho pohané nemohli zhanobit. Vdova, jménem Valerie, schovala Floriánovo tělo a pochovala ho na svém statku. V 8. století postavili pasovští biskupové nad hrobem mučedníka Floriana kanovnický klášter s. Floriána u Lince a kostel. Deska v kryptě kláštera říká, že Floriánovy ostatky byly nalezeny ve 13. století. V 11. století byly prý Florianovy ostatky přeneseny do Říma, odkud je prý polský král Kazimír přenesl do Krakova. Před a po II. světové válce byly u Lorchu prováděny vykopávky, při nichž se našly ostatky 40 mučedníků, za něž sv. Florian obětoval život. Ostatky byly uloženy na hlavním oltáři loršské baziliky.

Do 15. století byly patrony proti ohni sv. Vavřinec a Agáta. Pravděpodobně pak se stal Florián patronem, protože byl usmrčen ve vodě a vodou se hasí oheň. Dnes je sv. Florián hlavním patronem proti nebezpečí ohně.

Znázorňován jako římský voják, často s kopím a korouhví v ruce, jak hasí dům (hrad) vodou.¹

Barokní socha svatého Floriana byla postavena na křižovatce polních cest v jižní části Heřmánkovic.

Ta „Olivětínská“ protínala jednotlivé polnosti až do Olivětína a z ní postupně odbočovaly cesty na Benešov. Na podstavci je už nečitelný nápis k jaké příležitosti byla socha postavena a letopočet s iniciálami: 18 JM 11. Na hranolu v horní části je reliéf svatého Jiří. Zakončení tvoří socha sv. Floriana v životní velikosti.

Pro nepřístupnost a poškození sochy (cesty zrušeny v 70. letech, nyní je zde ohrazená pastvina, socha vykloněna kupředu, narušen základ), obec Heřmánkovice legální cestou nechala sochu v roce 2012 vyzvednout, rozdělit na jednotlivé segmenty a opravit. V roce 2014 ji s finanční pomocí občanského sdružení Omnium Broumov umístila na důstojnější místo na prostranství v horní části obce. Zde byla odborně znovu sestavena mistrem kameníkem panem Jiřím Stryjou a Antonínem Herzogem. Kovové trny, které spojují jednotlivé segmenty, jsou původní a utěsněny dvousložkovou pryskyřicí. (Původně byly

¹ Schauber, Schindler: Rok se svatými, Karmelitánské vydavatelství Kostelní Vydří 1994, bez ISBN

dokonale zality olovem- ve spodní části trn byl zalit bočním kanálkem a trn upevňující sochu byl zalit kanálkem mezi nohama sochy a kanálek samotný zaslepen). Spáry zality, socha očištěna od drobných zbytků až tří vrstev(!) původního nátěru. Na závěr byla socha ošetřena konzervačním nátěrem.

Nápis na soše: *Zu* (1 -2 slova nečitelná) / *Hat diese statua / er Richten Lassen / 18 JM 11* svádí k domněnce, že socha sv. Floriana byla postavena už před rokem 1811 i vzhledem k jejímu baroknímu vzhledu. (Richten – vyrovnat, opravit, upravit).

Úprava okolí byla provedena na náklady obce dle zpracované projektové dokumentace. (Výsadba zeleně v okolí sochy bude provedena podzim - jaro.)

K.Gabriel